

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola Prodigi Euangelici

Quæ Servitvs Peccatorvm Seu Conciones De Prodigi vilißimâ seruitute

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1614

Concio Septima.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55957)

CONCIO SEPTIMA.

Græca. 6. 16. καὶ οὐδὲς ἰδίῳ αὐτοῦ.

Vulgata. 6. 16. Et nemo illi dabat.

Syriaca. 6. 16. Et nemo ei dabat.

ARGUMENTVM.

1. Huius l. c. tionis propositio. 2. Prodigum male solutus. 3. male soluere suis seruis, enormi peccatum. 4. Quare nullus miseris sit prodigum rationes octo. 5. n. prodigus licite in tali casu potest capere heri sui bona. 6. Nemo illi dabat publicanus applicatur. 7. Diaboli praxis in peccatore. 8. Deus impedit peccata. 9. male gentilibus satifacit. 10. Epilogus ad auditores, specialiter ad prodigum.

1. **H**odie (Auditores) deuenimus in catastrophe miseriarum nostri prodigi, quæ neminem illius velle misereri ostendit. Summa certe miseria. Etenim magnam nobis suggeret occasionem dicendi de dominorum erga seruos & operarios officio: præterea inquitendi, qui fiat neminem reperiri, qui prodigi illius misereri velit; & id ipsum quomodo peccatoribus conueniat.

Propositio Concionis.

Latæ exordii tristem videbitis epilogum, & lenioris autem tempestatem exorientem. Hinc exemplū sumant adolescentes alterius periculo, & aliorum damnis sapiant illi, qui ad dilapidanda patrimonii bona secundum libitum & desideria oberant vagabūdi: hi siquidem in exteris regionibus sibi duram paupertatem & miseriam conciliant. Dicamus AVE MARIA

1. Tra qui inter homines frequentari intellexit, qua

que plane contrario modo fieri deberent, non admodum male, quisquis ille fuerit, est opinatus, inquitbat ille) primo minime vestitos lot gissime foco abesse; secundo maxime fame laborantes minime saturari; tertio ultimo accumbentes mensae primo in gere. Verum quoque; vulgare dictum; continuis laboribus lassatum equum minus aenae sumere. Quod si nullus nostrum, Auditores, experientia probat, noster hodie probavit, prodigum. Etenim ob custodia gregis & caeli miram inclementiam sub umbra dumeti lassus defessusque; domum vetre magis alijs decem famelico venit, porcis in copia siliquas dari non aut sibi videt; *Nemo nemo illi dabat.* Quantum mutatus ab illo, qui tibi, o prodige, ante omne ostenderat aurum; herus inquam tuus, qui & suaviter te prius suscipiebat, & proprias res suas tibi dulciter commendatas volebat, Nunc unde tantus rigor? *Nemo illi dabat.* Statuam Nabuchodonosoris intuemini; caput aureum, sed lutei illi pedes. Caput ovium, cauda lupus; facie virgo, pedibus harpya, venum in cauda. *Novissima hominis illius peiora prioribus.* Attendite vagabundi & Mercuriales extremam huius vestri patroni miseriam. Credibile satis famulis legumina ac cibum porcis ministrantibus magna cum patientia nostrum suam ab iisdem expectasse portionem, sed frustra; *Nemo illi dabat;* aut si ei dabatur, ad mensuram illi omnia, nec quantum voluit accepit. Ventrem enim replere putavit, *Cupiebat implere ventrem de siliquis, quibus porci manducabant, & nemo illi dabat.* Heu, quale nemo durus admodum hospes; similis sane epuloni Evangelistico, qui nulli quicquam dabat, si tamen quid dederit, datum reor auara manu; vel etiam herus dare noluit aliquid, vel istud *nemo* denotat liberalitatis indebitum ordinem heri, uti saepius in palatijs vsu venit.

Trisa in palatijs contra ordinem fieri.

1.
2.
3.

Dan. 1.

Mat. 12.

Luc. 10.

Officium magistrorum in seruos. *Prou. 13. Suidas. Matt. 23. Les si de*

3. Quanta est iniustitia destituere seruos salario, aut vitae necessarijs? *Et digna canis pabulo, nam & catelli edunt de micis, qui cadunt de mensa dominorum suorum.* Canis suo pane creditur dignus, & non homo? Contra omnem iniustitiam. Nonne dicitur ad omne opus sequi salarium? Nunquid ipse Christus Iesus dixit, *Dignus est operarius mercede sua.* Deus per Moysen permittitne ligari os bo-

Salario ser-
uis soluen-
do.

Luc. 10 &

1. Tim. 5.

Deuter. 25.

Tria domi-
norum in
seruos offi-
cia.

Matt. 20.

Eccles. 33.

* Quidam
textus o-
mittunt.

Coll. 4.

Matt. 20.

Ibidem.

Gen.

Matt. 19.

nis triturat^{is} in area fruges? minime, sed quæ victui
necessaria dari iubet. Quod si Deus hanc crudelitatem
phibeat in fauorē bestiarum, nōne magis eam in gra-
tiam hominū tuebitur auditores? Tam serui q̄ domini
obligationes reciprocas habēt. De seniorū supra-
mus, nunc de magistrorū agēdum, quorum est, a ser-
uis ad laborē mittere. *Itē & vos in vineā meam, & quicquid*

*fuert, dabo vobis. Quid hic status tota die otiosus? decem
optimā circa illos disciplinæ & morum gerere curam
Tertio debitū salarium reddere, de his tribus loquitur
Ecclesiastes, Cibaria, & virga, & onus asino panis, & dis-
ciplina, & opus seruo. Hinc intelligatis oportet, patri-
riā Dei sollicitudinē facile esse commendare solutū
debiti; Merces, ait, mercenarij tui non remanebit apud
vsq; mane: i. serui tui conductitij. Et ore sapiet, sic dicitur*

*Ecc. 7. Seruus sensatus sit tibi dilectus quasi anima tua,
non defraudes illū libertate. neq; inopem derelinquas eum.*

*Ecc. 33. Si est tibi seruus * (fidelis, bonus, sensatus, &c.)
tibi quasi anima tua: quasi fratrem sic eum tracta. Ceterū
nonne & S. Paulus nobis illos cōmendatos vult, dicitur
Domini, quod iustum est & æquum, seruis prestare, scilicet
quod & vos dominum habetis in calo?*

O quā bene negotia sua instituit Pater iste familia
qui suos vinitores in vineam suam misit, vt laboraret
nullos enim otiosos in foro est passus; neq; pro se, vt o-
perarentur, voluit; sed gratis, p̄ Deo, & eius visione bea-
tificata, Conuentione cum omnib; de denario diurno facta,
quibusdā liberalius tribuens (vt pote qui ad horam tā-
tuam laborarāt) attamen ex æquo & bono; & p̄ nullū fau-
orit dabo vobis dixit. Ac p̄missis stetit; nam circa vespertā
opere absoluto nummos distribuit. *Cum sero factū esset,
dicit Dominus vineæ procuratori suo, Voca operarios, & vidi
de illis mercedē. Amicabiliter admodū murmuratore
corripuit. Ah q̄ bonus illis Patronus? Deus simili plan-
modo ad suum seruitium nos vocat, neq; etiam sine p̄-
missione; Ego ero merces tua magna nimis; omnem terram
q̄ conspicias tibi dabo, dixit Abrahamo. Filijs autē frat-
Dabo terram melle & lacte manantē. Apostolos vero
tuplū recepturos promisit, certosq; de vita æterna e-*

CONCIO SEPTIMA.

reddidit. Hoc tēpore sane velicntne Domini gratis sibi
inferui & famulos fame enecari? O quantum peccatū!
Tam est enorme, auditores, vt sacra scriptura idipsum
homicidio cōparet. *Qui effundit sanguinē & qui frau-*
dem facit mercenario frater est. Theologi inter qua
tuor peccata in cælum clamantia statuunt;

*Salarium
seruis non
dare gratie
peccatum.*
Eccl. 34.

Clamitat in calum vox sanguinis & Sodomorum,
Vox oppressorum, merces deuenta laborum.

Eccl. 34. *Panis egentium, vita pauperum est: qui defrau-*
dat illum homo sanguinis est. Et quare non Nā ille verē
occidit, qui causam dat, cui famuli fame pereāt. Verus
etenim & ille dicitur pauperū occisor, qui cum potuit
illis subuenire, nō subuenit *Si non paupisti, occidisti* Cui **D. Ambros.**
delior siquidem latronē sit ille Dominus necesse est, q
labore exantlato domi suæ fame perire seruū p mittit.

Qui aufert in sudore panem, quasi qui occidit proximum. Eccl. 34.
Pharaones, Pharaones in quā sunt omnes, qui suis Is
raelitis paleas negāt, hī cum Pharaone pueniunt. &
Deus ipse in die iudicij se patronū in causa pauperum
nunc defraudatorū offeret. Nonne hoc ipsum p Mala-
chiam Prophetam & S. Jacobum Apostolum testatur?

*Pharaones, Pharaones in quā sunt omnes, qui suis Is-
raelitis paleas negāt, hī cum Pharaone pueniunt. &
Deus ipse in die iudicij se patronū in causa pauperum
nunc defraudatorū offeret.*
Malach. 3. *Accedam ad vos in iudicio, & ero testis vobis
adulteris & peruris & maleficiis & qui calumniatur mer-*
cedem mercenarij Jac. 5. *Ecce merces operariorū qui mes-*
serunt regiones vestras, q̄ fraudata est à vobis clamat: &
clamor eorum in aures Domini Sabaoth introiuit Remē-

*diū, qui hoc vitio laborant, à Tobia petant, qui filio
suo talem lectionē prescribit* *Quicumq; tibi aliquid opa-*
tus fuerit statim ei mercedē restitue. sed post prodigi
acutus nullius rei curam gerebat; *nemo illi dabat.* Cha-
ritatis & pietatis naturæ communis plene oblitus; nec
pacti aut cōventionis recordabatur. Mirum certē om-
nes ministrari velle, sed salarij solutionē haud potūt:
accipere omnes desiderant, sed nulli soluere. *Scire vo-*
lunt omnes, mercedem soluere nemo.

*Pharaones, Pharaones in quā sunt omnes, qui suis Is-
raelitis paleas negāt, hī cum Pharaone pueniunt. &
Deus ipse in die iudicij se patronū in causa pauperum
nunc defraudatorū offeret.*
Malach. 3. *Accedam ad vos in iudicio, & ero testis vobis
adulteris & peruris & maleficiis & qui calumniatur mer-*
cedem mercenarij Jac. 5. *Ecce merces operariorū qui mes-*
serunt regiones vestras, q̄ fraudata est à vobis clamat: &
clamor eorum in aures Domini Sabaoth introiuit Remē-

4. Notandum, hic, non simpliciter dici, Magister
non dabat ei, sed *nemo illi dabat.* Nemo nec herus; *nemo,*
nec mater familias, cum tamen istæ solent esse clemen-
tiores; *nemo,* nec conserui ac socij, qui sibi mutuo ple-

Qui aufert in sudore panem, quasi qui occidit proximum. Eccl. 34.
*Pharaones, Pharaones in quā sunt omnes, qui suis Is-
raelitis paleas negāt, hī cum Pharaone pueniunt. &
Deus ipse in die iudicij se patronū in causa pauperum
nunc defraudatorū offeret.*
Malach. 3. *Accedam ad vos in iudicio, & ero testis vobis
adulteris & peruris & maleficiis & qui calumniatur mer-*
cedem mercenarij Jac. 5. *Ecce merces operariorū qui mes-*
serunt regiones vestras, q̄ fraudata est à vobis clamat: &
clamor eorum in aures Domini Sabaoth introiuit Remē-

ruinę; fanēt; nemo nec serua, ancilla, pedisseque
 alias addictissimę bonis seruis esse consueuerit; nec
 nec chari chara q̄, aut q̄ fanētes fuerat prius illi; nec
 nec ciues aut aliquis istius regionis incolā: nemo, pro
 dolor! nec Deus ipse, qui tamen Helias in deserto
 nicles in lacu leonū p̄ nauissimā, prudentiā famē
 miraculose refecit: nemo, neq; Diabolus, qui se p̄
 men de peratis adesse solet, & aureos illis montes
 dere Nemo nemo illi d. bat, dicit Dominus; quo magis
 prodigi nostri miseriam adaugeat; iuste q̄, derelictū ab omni
 nib. ostendit, vt ad illū iste recurreret vnū, quē magis
 tissimus omnū relquerat. Mori maluit, q̄ ita ab omni
 nib. amicis solatio destitui. Credo ego in recōpente
 Deo hęc omnia ipsi immissa, quia nihil dū abunde
 pauperib. dederat. Audistis saepius *dissipauit substantiam*
suā vinēd. luxuriose sed, nō audistis. dissipat d. d. pa-
rib. Jac. 2. *Iudiciū enim sine misericordia fiet illi qui non*
fecit misericordiā. Matt. 7. *In qua mensura mensi fuerit*
remetietur vobis. Nō meministis, quomodo Diues, q̄
 micas Lazarō negauit, postmodū non potuerit gutta
 aque, cum obnixē peteret, accipere: qui ergo cupit
 auxiliū in aduersitatibus, in prosperis vt ipse alijs
 currat, necesse credit. *Habet in aduersis auxilia, qui in*
cundis cōm. dat dicit Publius. *Beatus qui intelligit sup-*
egenū & pauper ē in die mala liberabit eum Dominus, dicit
 David Sapienter cōsultit Christus (vti & semper) quā
 dicit nobis, *Facite vobis amicos de mōna iniquitatis*
vt cum d. feceritis, recipiant vos in aeterna tabernacula. In
die bono ū memor esto malorū. Vide D. Ambros. 2. offic. c. 28
 & 9 de misericordia in egenos; Ioan. Ludou. Viue li. 1.
 & 2 de subuentione pauperū. Pro. 28. *Qui dat pauperi*
nō indigebit, qui d. spici d. precanti, sustinabit penuriam
 Secundo docet, hoc e. prodigo, illos ab omnib. dereli
 qui, q̄ Deum ip̄m relinquet. *Non est qui consolatur*
ex omnib. caris eius. Omnes amici eius spreuerunt eam.
f. ōti sunt ei inimici dicit Hieremias de Hierusalē. Et
 le, qui Deum habet, p̄ se, totum etiam mundū p̄ se
 tict, econtra qui Deū relinquit, integ. ū mundum
 ram, mare, aerē, ignem sibi contraria cōstituit. Pro.

1.

Psal. 111.

Psal. 40.

Luc. 16.

11.

Thren. 1.

bit cū illo orbis terrarū contra insensatos. Præterea à Deo
 forsā hocce exēplar prodigi nobis pponit, vt instabi-
 litatē etiā amicorū ostēdat apertius; q̄ si nos visitēt, cū
 ob hūc, quo formica grana, rusticus vaccā, colūba co-
 lūbariū, hirūdo cōuenientē sibi regionē inuisunt: scil.
 tandiū q̄ grana repererit, lac accēperit, cibū inuenerit,
 estas durānt his cessant b^o, nulli visitatores erūt. Quis
 vel dubitat non plurimos, dūm felix esset p̄digus, nu-
 metasse amicos, n̄ p̄sentia; ū vero nullum q̄ eicem suc-
 cērat, inuenire est. *nem̄ domi. Nec cōmitur ulli Agmi-*
nib̄ comitū qui modo cūpētus erat Hinc omnes discant a-
 dolescentes ea q̄ habent seruate, quia vti exēplo nobis
 hic p̄digus, dum n̄ h̄ habuerimus, parū auxiliij spera-
 bimus. *Amico non dō potestatem super te in vita tua: &*
non dāderis alij possidēte tuam: n̄ forte p̄niteat te & de-
precetur p̄ illis. Præterea nullus ei dābat, et notat, cū pla-
 ne non fuisse notū, aut plus satis notū, vel quia sepius
 publice offenderat, *ve hōspes famosus;* vel peregrinus
 mala facē q̄ omni cōsolatione iudicaretur indignus,
 aut omnino non notus, quia iam pridē aduenerat nul-
 lumq̄; amicitia; aut cōuersationis vincu lū cum aliquo
 contraxerat. Malum sane omnib̄ peregrinis cōmune:
Non erat qui cognosceret me, potuit dicere. Sene. l. ep. 2.
In peregrinatione vitā agentib̄ hoc euenit, ut multa hospiti-
ti habeāt, nullas amicitias. Vel nullum pactū contra-
 ctum cū hero suo se uitū, dum iniret, fecit. Dixi enim
 iam ante, q̄ importune se immiserat seruitio. Vel quia
 odibilem se omnib̄ fecit; hero in q̄, dominæ, conseruis,
 ancillis, vel durus in verbis in officio negligens, & nul-
 lus amicus exiit. Nā *vt ameris, amabilis esto,* dicit poe-
 ta, oportet amare, seruite oportet; & vti Venus cupiditas,
 ita amor amorem gignit. Terent. in Andria act. 1.
 scen. 1. *Obsequium amicos, veritas odium parit.* Sene in
 epi. *Quæris quomodo amicū facturus sis cito? ego tibi mon-*
strabo amatoriū, sine medicamento, sine herba, sine vllius
benefice carmine, si vis amari ama. Suorū excessus, quo
 humilior esset, non recordabatur, sed superbe & cum
 quauā audacia violenta omnib̄ loquebatur, ac si man-

Sap 9
114

Ouid. Triā

Ecccl 339

10

18

18

Ouid. in cipium nō fuisse: *Pauper amet caute, timeat male*
pauper, Multaq; diuitib; non patiend; ferat Hor; ca.

VI.

24. *Magnū pauperius opprobriū, iubet Quindus* & fami
 pati. vnde cūq; venerit vltimos miseriarū attigit
 nos *Nemo illi dabit.* Vidit pastura agrotū inflans
 cis sibi quas superaddi, sed sibi & famelico ne hū
 dē offerri, simul ex hoc veriffimā huius Proverbi
 tentiā expertus. *Dantur opes nullis nunc nisi diuitib;*

VII.

mus ac simul optimus hæc ei promise Deus; quo ab
 nib; delectus cogitaret redire ad patrē suum *Nemo*
 pt me meminisse patriā, faciunt priores amici. Si quis
 adulterā ad priorem redire maritū, nonne fames
 & stus redire cogunt; prioremq; inquirere iam la
 rem amicitiam, similiaq; q; & in Osee legimus;
 & *Vadam post amatores meos, qui dā; panes mihi & vinum*
meas lanā meam, & linū meum; & obam meū, & potum
meū. Propter hoc ecce ego sapia viā tuā spernis, & sapia
maceria & semitas suas nō inuenit. Et sequetur amatores
suos & nō apprehendet eos. & queret eos & nō inueniet.
Et dicit vada, & redierat ad virum meū priore, quia mihi
ne erat tunc magis q; nunc. Nonne & contractus Tyra
 norū a successorib; rescinduntur, ac vrbes suum iterum
 agnoscunt dominū: sic & Pagani suū querunt Anri
 num, ciconia primū respiciunt Deum, Israelitæ Egyp
 ptum; ita & Deus, patrē vt repeteret, permisit, vt
 ei daret. *Nebalo ille non tantū reficere sed & implere*
 suum ventrem volebat; quāuis tantum siliquis vnde &
 iuste Deus permisit, *nemo illi dabit, implere ventrem*
quis scil; quo & ipsum & nos instrueret omnē ealem re
 plitionē esse malam, neq; rātam corpori (q; & medici
 affirmant) sed & animæ, q; hinc operatur & tenet cor
 pus magis rebelle & inobediens. Non meministis m
 paulo ante dixisse de S. Bern. & Frācisco, quomodo ne
 aquā (d. etiam ob causam) potari largiter voluerint. D
 matrona quadam credo audistis, quā d. dixerit, dum in
 ter duas refectioes aquam tantum mediate voluer
 pelare dicens, q; consuetudine addisceretur (si occasi
 nes forent) vt aquā non secus ac vinum bibere optaret.

VIII.

Præterea gula nō solum qualitate ciborū, sed etiam

quantitate, imo & auiditate fouetur, vti cupiebat pdi-
 guis nollet ventri ē saginari siliquis, ob summum quem
 circumferebat appetitū. *Cupiebat, impatienter optabat,*
implere, ventrem, de siliquis quas porci manducabant. En
 habes causam, quare ad libitu omnia prodigo nō suc-
 cesserint. Examine nūc qui voluerit, lustrene quis pos-
 set furari titulo necessitatis ab hero suo, quantū ad me
 satis ipsi fauceo. *Non grandis est culpa, cū quis furatus fue-*
rit, furatur enim ut esurientē impleat animā, dicit Salo-
 mon. Tēpore. n. extremae necessitatis * omnia sunt cō- * *c. discipulo*
 munia Nā & lex fidelitatis, qua seru⁹ adstringit domi- *los, de con-*
 no, si eū egere sciuerit, in necessitate extrema dissoluē *secrat. dist.*
 Valer. M. x li. 7. c. 9 *Abominanda necessitatis amarissimi. s. c. 1. dist.*
ma leges, & truculentissima imperia. Adde insuper, non *42. c. pasco*
 propue potest dici furari illū, quia suo labore lucratus *dist. 86.*
 est capere, quicunq; bona casus necessitatis admittit. Et
 hæc omnia fauent prodigo, sed pergamus vltterius.

Prou. 6.

* c. discipulo
los, de con-
secrat. dist.
5. c. 1. dist.
42. c. pasco
dist. 86.

6. Quantum Publicanos concernunt siliquæ & hoc
 nemo illi dabat, credo equidē ego sic à nemine illis da-
 tas, quia nullus ceasus, nullus thesaur⁹ illos replebat;
 quo plus sumi potest plus sitiuntur aqua. Et de his oprimē
 dicitur siliquis *Belidum* videbātur *dolium*, & vacuū con-
 tra naturā in his cernebatur. *Multo concitator est auar-*
ritia in magnarū opum congestu collectata, dicit Seneca;
 quemadmodum ignis, qui quo plura habet ligna, eo
 plura appetit, *nemo illi dabat.* Nullus gradus stat⁹, ho-
 nor aut consulatus illis sufficit. Primis votis & deside-
 rijis vnius status aut honoris acceptis, aut aliud insuper
 petūt, aut inquieti in desiderijs hærent, sexies septiesq;
 consulatū ambiunt; *Nemo illi dabat.* Die noctuq; amo-
 te venereo & illecebris irretiti carnis inquieti semper,
 dicētes; *cras quoq; fiet idem.* De crastino semper solliciti
 presentib; nunquam saturi Messalæ similes, *Delassata Iuuenal.*
quidē sed non satiat recessit. Nemo illi dabat. Neq; Deus, *satyr. 6.*
 nec Diabolus, nullæ legēs, nullæ meretrices, nec pro-
 pitium quidem corpus *Nemo illi dabat,* Deo utiq; impe-
 diente cupitis semper abuti. Nunc hæc nunc alia sub-
 trahente; *Nemo illi dabat,* ipso diabolo renuente, qui
 scorta non statim cōsentire docuit, vt ad illa sapius re-

Quomodo
intelligen-
dum nemi-
nem publi-
canis quid
dare.
Senec. lib. 2.
be benef.
cap. 27.

vertantur. *Nemo illi dabit, nec leges quae non indifferenter omnem nequitiam permittunt. Nullus enim magistratus rationabiliter carnaliter quae vivere permittit. Nemo illi dabit ne quidem scorta ipsa, quae quandoque illa cupiunt, quae ille velle; & quantumvis effrontes tamen non semper effrenatque libidini aliquorum committunt. Nemo illi dabit, nec ipsum lubricum totum corpus, quia desideria nequitiae corporis vires saepe excedunt. Demum nemo illi dabit clare ostendit quantumvis homini offenderet semper tamen saepius offendere voluisse.*

§ 1. Si vero per siliquas sacramenta legis Moesicae intellexerimus, *Nemo illi dabit, significabit nullum ex operibus operum sanctificasse. Si doctrinam Pharisaeorum aut Scribarum.*

§ 11. *Nemo illi dabit, insufficientiam doctrinae eorum taxat, ut eo ut vere diceretur parvuli perierunt panem, & non qui frangeret eis. Doctores enim illius seculi in diebus replebantur pinguis caule pecoribus, nulla habita cura quibus. Verissima omnia nunc dicta sunt, maxime tamen illa interpretatio, quae voluptates nunquam ad plenum nobis advenire ostendit, idque Diabolo agente, uti omnes sentiunt exponuntque; Doctores. Eusebius. Eusebius. c. 7. in Luc. Huiusmodi enim Demones, nemini solum satiare voluptatibus, ne citius a peccato quiescant; semper enim excitant appetitum, ac defatigationem suscitant. Theoph. Studet demones, ne unquam saturitas malorum proveniat. Greg. Nyssen. Voluptate demones invident peccatori. Plaut. Cistellaria: Quod dedi datum non vellem quod reliquum est non dabo, (dicit Diabolus illis,) Furiam maxima iuxta accubat, & manibus prohibet contingere miserum.*

7. Diabolus, Auditores, initio dum querit animas hominum subigere, appetitus eorum adimplet, sed non ut debilitetur, aut postquam sub iugum eos duxerit, tunc commorem accendit ignem; neque aquam qua extinguatur adportat, ut ames incendit, sed voluptatum siliquis te privat; te considerare mulierem pulchram, ut eius inflammationis amore, faciet, verum uti in senibus. Susanna videre est, te cito ab eadem abstrahet, & fruitionem, cum confertis, non dabit. Huius rei & locuples testis accedat. Eusebius ille, de quo in vitis Patrum, qui dum per phan-

Verg. 6.
Fugit.

anima feminæ ad libidinē incenderetur, dato consen-
 su, stui dum voluptate vellet, statim illufio euauit: ita
 miser ante opus completū misere decipiebatur. Simile
 nonne poëta insinuant, dum Iouem inducunt Ixioni,
 qui Junonem amare cœperat, apparere fecisse nubem
 Iunone cinctam, vt somnū & vmbra ipsam ample-
 xaretur tantū? Vir. 2. *Æn.* vox *Ænea* post vxorē auditā:
Hæc ubi dicta dedit, lachrymantem, & multa corantem
Dicere deseruit, tenuesq; recessit in auras; Ter conatus ibi
collo dare brachia circum, Ter frustra compressa manus ef-
fugit imago, Par leuibus vêtis, volucrisq; simillima somno.
 Tantalus peccatorē adsimilat, qui dum coram pendere
 poma considerat, ac manu prendere nititur, in fugam
 vertuntur; *Quæq; imminet effugit arbor.* Ad labia sentit
 ascendere fontes, bibere vero dum parat, descendunt.
Tantalus à labris sitiens fugētia captat Flumina. Ob oculo-
 los quidē versat, ast idcirco non donat, quasi peccatori
 hæc ingerat; *Videbis quidē oculis tuis, & tamen inde non*
comedes. Peccator videbit & irascetur, dentib; suis fremet
& tabescet, desiderium peccatorum peribit.

Hor. lib. 1.

Ser. Sat. 1.

4. Reg. 7.

Psal. 111.

Eccl. 30 *Videns oculus & ingemiscens sicut spado com-*
plētens virginē & suspirans Mulcent quidē dum capere
volunt vii auceps, dum auem prendere nititur, cantat;
Fistula dulcè canit volucrem dum decipit auceps. Tyranni
 quoq; largitiones, dona, frumenta ac alia plurima po-
 pulo offerunt, in quos tyrannidē exercere desiderāt, ast
 assecuto dominio eos & absq; calida deplumant. Ton-
 dent, excoriāt, inglutiūt, ita & Diabolus amatori dum
 captat amores amicę, mōtes, pmittit aureos, saccarata
 sunt verba; sed non diu post, vti ammon Thamar domo
 pellit; ita suauiter & Pharao suscepit Jacobum Patriar-
 cham, sed non diu post in seruitutē eius posteritatē re-
 degit, qui & paleas ipsis in operibus luti & lateris sibi
 seruiantib; negauit; *Nequaquam ultra dabitis paleas po-*
pulo. Eodē plane modo & magus ille Holofernes Be-
 tuliam obsidens vnum fontē obrurauit, ac ceteros mi-
 litibus custodiendos tradidit, quib; ad refocillandum
 magis quam ad potandum Iudæi utebantur.

Exod. 5.

Hoc sane vnum secretorum suorum maximū ha-

*Quomodo
Diabolus*

XXX 8

bet

peccatori
plurimas
inuideat
volupta-
tes

I.

bet. Prima etenim eius ratio hæc est, vt reddat peccatorem propter spatium & ardorẽ continuum damnabiliorem. Nam ita peccatur magis, magisque confidetur voluptatem, & dum cupiditas diu fruitur, grauius offendit (*Vtere causis, Maior dilata nocte recur et amor qui vetula iuueni ingessit.*) Et quis ita ignoras, qui nescit cum maiori voluptate commissa peccata diutiusque expectata acerbiora ac maiora esse, quam illa quæ frigide percipiuntur & minori deliberatione? Secunda ne saturati illis relinquamus & ad Deum reuertamur, ideo spe sapienter fruendi ac plenius, suspensos retinet. Alique voluptati amorem hominibus ingerit, sed non abundanter præstat, eorum circa has timens nauseam, & ne citius à peccato

II.

Euthy c.
87. in Luc.

quiescant ne citius à peccato quiescant, dicit Euthymius. Nouit perfectò annosa illa vulpes, quæ mel ipsum illud deatur amarum, qui ultra mensuram id sumit. Scit, scire inquam delicias corporis plane alterius esse naturæ quæ sint spirituales & honestæ. Hæc siquidem, nisi prius gustatæ ac commestæ fuerint, haud palato placent; illa vero fruendi illis appetitum acuumt, sed vix delibata fastidit. S. Greg. homil. 26. in Euang. Corporales deliciae, cum non habentur, graue desiderium in se accendunt, cum vana habita eduntur, comedentem protinus in fastidium persequuntur. . . . In illis appetitus placet, experientia displicet. . . . In illis appetitus saturitatẽ, satiati aut fastidium generat. Viderent vultis, quali artificio Diabolus ad voluptates hominẽ incitet peccatorẽ, quibus immoriatur? Nemo illi dabit. Voluite, tenuite. Nemo illi dabit. Deus sanè non permittit Publicanis alijsque peccatoribus, tot vt perpetrent peccata, ac velint ipsi. Ex quo docemur etiam, si sapius non peccemus ac toties præsertim ac ipsi vellemus, soli Deo & nõ nobis adlectandum. Hic enim nos custodit, cõseruat. Et sanè, Nemo illi dabit, nos certiores reddit, Deũ nec Publicanos relinquere, nec prodigum deseruisse, neque illum eorum ex numero fuisse, quos secundum desideria cordis eorum Deus dimisit; Dimisi eos secundum desideria cordis eorum, ibunt in adinventionibus suis. Certè si eque iustitiæ procedit à Deo ac misericordia, quia & inspirando

Psal. 80.

pro

CONCIO SEPTIMA.

præuenit, adspirando cooperatur & iuuat, imo & bona
 opera subsequitur; sic & a malo dissuadendo, impediē-
 do, puniēdo idē retrahit Deus. Hæcne credibilia vobis
 apparēt? corpora nostra à pæna & malo tuetur Deus, &
 nō ille idem Deus animas nostras à culpa & inordina-
 tis voluptatib. obstaculū ponendo, ne limites licet ipsi
 vellemus transiliremus pseruat? Hoc enim his sequen-
 tib. verbis indicatū nobis voluit, *ecce ego sapiam viam*
tuam spiritus, & sapiam eam maceris, & senitas suas nō in-
tueniet. Et sequetur amatores suos, & non apprehendet eos,
& quæret eos, & non inueniet. Si opera Dei contraria sint
 operib. Diaboli, & Diabolus est qui peccatori ad pec-
 candū viam sternit, Deus igitur est, qui impedit pecca-
 ta. Sic Ægypti Rex vxorem Abrahæ non violauit, quia
 Deus obstitit. *Nemo illi dabat.* Possimus Prophetarum
 Balaam, qui os & linguam ad optatum regis venalem
 habebat, cur in Israhelē non euomuit maledictiones ad
 ipsius Balac instantiā, quia Deus prohibebat? Nemo illi
 dabat. Voluit hoc ipsum significare Regius Propheta
 Dauid, dum sic caneret; *Nisi quia Dominus adiuuit me;*
pauo minus habitasset in inferno anima mea. O quanta
 videremus flagitia. q̄ modo non cernimus (quāuis plu-
 rima nostram nō fugiant notitiā) si actiones nostras
 Deus non præueniret? Quare corrupti corde & animo
 non vitentur in corpore, hinc venit, quia *nemo illi da-*
bat, quia Deus occasiones aufert. Castus est hic? Ita
 sane, occasioē non habuit, *nemo illi dabat.* Hæc inte-
 gra manet; Verum quidem, nam nullus eam sollicita-
 uit. *Castus est quam nemo rogauit; Nemo illi dabat.* Hic
 prodigus non est, non mirum, quia nihil habet. Ebrius
 iste nunquā, sed q̄ bibit non habet, quia *Nemo illi da-*
bat. Ille non furatur, ast nullam inuenit prædam, *Ipsaq̄*
(vt dicitur) fure præda vocat. Deus eidem, vt puero ma-
 ter cultros, occasiones negat. Opes interdum, consola-
 tiones, sanitatem, fortitudinem, loca, personas, vitam
 quandoq; ipsam, vt peccandi aditum occludat, auferte
 solet. Legistis credo de homine Deo gratissimo, *raptus*
est, ne malitia mutaret intellectum eius. Ex me si quæfic-
 ritus, quare vxor Putipharis manserit casta, respōdebo.

Osea 2.
Gen. 12.
Num. 22.
Psal. 93.
Marzial.
Castus igitur nullus est? Castus sunt mil- le, quid ergo? Castus fuit, non dat, nontamē, ille negat.
Idem.
Non soles accipere, quid soles ergo dare?
Quid.
Sap. 4.

& b̄

Gen 39 & breuiter, quia *nemo illi dabat*; Ille enim rectifabat
 stuprum. Si petieritis quare testes Susanna aduersionem
Dan. 13. non consummarint, uideam res. o tebo. quia *nemo illi*
dabat. Permissit enim Deus, cum Domina appeteret stu-
 prum, Ioseph ut recusaret, Susanna semibus ne confite-
 ritur. Hoc uerum est & locum inuenit istud S. Paulus

Rom 10 Non est uolentis, neq; currentis sed misericordis Dei: gratia
Ephes. 2. estis saluati per fidem hoc non ex u. bis. Dei. n. donu. qd
 no. ex oporib. ne quis gloriatur. Prodig. pena ex parte Dei
 misericordia fuit. sed ueniam ad gentes & hereticos.

De Genti-
 lib & he-
 reticis.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

9 In precedenti sermone dixi gentiles uoluisse im-
 plere uentres suos siliquis uana gloria p philosophia
 vel feruorem sanguinolentorum sacrificiorum idola
 oblatorum; uel hynnos & cantica in deorum laude
 compositos; aut inhonestas ceremonias suorum sacri-
 ficiorum dijs exhibita; siue per ænigmatica oracula
 siue carmina sapientia eloquentia q; re pomposa & *nemo*
illi dabat. Non quod gentilitas desiderant, & nemo
 eidem dederit; sed quod non tantum quantum deside-
 rauerit, accepit. Quantum ad historiam uostri prodigii sic
 istud *nemo ei dabat.* de siliquis intelligendo quæ potius
 manducabat, quæ cum ad mensuram darentur, uen-
 trem implere non potuit, *cupere ut implere uentrem desili-*
quis Gentiles quoq; non fuisse impletos insinuat. Chri-
 stus Dominus nec uano gloria, aut philosophia; nec op-
 timis sacrificijs, aut mille decantatis laudum carmi-
 nibus. siquidem tot utebantur uel potius abutebantur
 in sacrificijs & solemnitatibus impudicis lubricisque leti-
 moniis. Et nullum illis uquam præsto fuit auxilium;
 neq; in illo feliciores, si Delphos aliaq; loca certitudi-
 nis & responsionum ergo iustrasset. & Apollines inuo-
 cassent, & euenta rerum scrutari fuissent, *nemo illi dabat.*
 Vel enim non responsabant oracula, uel si responsum
 quidem darent, ita tamen obscurum & ambiguu erat,
 ut nullo modo illis fieret satis, sed uacui ut uenerat do-
 num redibant, *nemo illi dabat.* Christo enim nato uol-
 ta amplius idola responsa dabant, quod profecto mul-
 tos gentilium ad Christum sicuti & prodigum traxit,
 ad uerum inquam Deum & eius fidem. *si nemo illi dabat.*

gnet Ethicorum Philosophia Poetica, eloquentiam, indicant Philosophos omnes Poetas quoque & Oratores meras de se filiquas, multa illis verba, solutiones subtilis, sed non sufficientes *nemo illi dabat*. Neque enim Socrates, aut Plato, neque Aristoteles aut vlli Academici, nulli veterum, recentiorum nulli; nec Stoicus, nec Peripateticus sufficere intellectu formabant, aut voluntate ad bonum dirigebat. Verba abundabant, exempla videlicet deerant, *nemo illi dabat*. Maxima enim illorum pars factis negabat, quod verbis antea docuerat. Gentilitas ipsa sub his preceptoribus suam ignorantiam apertam habebat. *Græci semper pueri, nulla enim apud illos est disciplina qua senio incantuit, dicit quidam Aegyptius. Semper disceres, & nunquam ad scientiam pervenies, semper semper, nunquam nunquam.* Magistri illi nunquam iustitiam qua ad nos tendam veritate seipsum ducebant utebantur, testatur Prosper. Dicebat tamen Pythagoras se Philosophum; nam amicus quidam & sapientem indagator, ait non ipse sapiens. Quod quidam predecessarum eius satis superbe iactant. Bonum sane Pythagoræ omnia Philosophus, quia qui sapientiam quaerit, necdum habet, & si non habuerit ipse, alijs quomodo dabit? Magnus ille Socrates philosophorum omnium patens post plurima eius studia hoc dicere solebat, *unum scio me nihil scire*. Si ergo sapientissimus eorum non huius sciebat, quid alij sciverunt? Omnes sane nihil sciebant, & quomodo alios instruerent? *Nemo illi dabat*. Et sane quomodo aperte ac dilucidè potuissent illi tractare caelestia, quum nec ibi fuisset eorum aliquis, nec reuelatum vlli esset, quamvis illis necessaria non essent. *quæ enim supra nos nihil ad nos.* Quantum ad philosophiam moralem attinet, quæ hominis vitamque dirigit (licet Cicero eos appellat *magistros virtutis*) equidem desiderio auditorum satisfacere haud poterunt; nam nulli eorum radicem virtutum ac fundamentum habebat, nimirum fidem, *sine qua impossibile est placere Deo*. Pietas quoque & veri Dei religio ipsis incognita plane. Unum bonum, ad quod omnes tendere debebant, ignorabant. Quidam enim cum Epicuro summum bonum in requie & animi delectatione ponebant; nonnulli in carentia dolorum; ceteri, ut Peripatetici om-

Apud Plat. in Timeo 1. 2. Tim. 3. B. Prosper contra Col. la c. 26. Vide Laet. li. 2. in st. cap. 2. Tit. 4. I. 16. Heb. 11. Vid. Laet. li. 3. in st. cap. 7.

nes, in bonis animi, corporis, & fortunæ constituebant. Non pauci cum Zenone in viuere secundum leges naturæ: alij cum Stoicis in exercitio virtutis; multi alij in rebus; ita nulli auditoribus satisfacere potuerunt. *Nemo illi dabat.* Imo nec ipsi magistri perspectum habebant virtutis exercitij finem. Quidam siquidē propter se; alij ob gloriā & beneplacitū hominum; nō ubi delectationis ergō, quā in conscientia virtuosis sentit; multi commodi vtilitatisq; causa; quare & nullus satisfaciebat populo, *Nemo illi dabat.* D. Hiero. ad Demas. de Prod. *Verum ubi cum summo studio fuerint perlecta, nihil aliud nisi inanem sonum, & sermonum strepitū suis lectoribus tribuunt, nulla ibi saturitas veritatis, nulla refectio insitit & reperitur studiosi earū in fame veri, & virtutū penuria perseverant.* Et hæc solutio gentilitatis sit.

Quantum ad hæreticos, qui vt famelici ad siliquas Hæresiarum suorum vadunt, de his quoque est verū, & *nemo illi dabat.* Prodig⁹ quidē siliquas appetit, & non tantum, sed eisdem & ventrem implere cupit. Populus iste etiā Scripturā, religionis discursus, Euangelij reformationē appetit, imo & ventrē implere cupit, rem ipsam & non nomina rerum quærunt, effectū desiderant, non tantum promissiones nudas; *ast nemo illi dabat.* nam nullus hæresia vere religionis reformationē, aut Euangelij, aut Scripturā sacram proponit. Quā etenim religionē suis adferrent totius mundi dissolutissimū Populus reformationē quidem appetit, *sed nemo illi dabat.* Hæresiarcha si quid Reipub. vtilitatis aut commodi adfert, id mere per accidens sit necesse est, vt & male factor, omnes leges sibi adblandientes inducit alijs meliores vt fiant occasio est, *Vt is, qui ex aduerso est, vereatur nihil habens malum dicere de nobis,* quantum tamē in ipso fuerit, omnē mouet lapidem, vt destruat, difformet, & Ecclesiæ optimum ordinem peruertat. Populus igitur appetit Euangelium, desiderat scripturas, *sed nemo illi dabat.* Nullus enim conuincionator hæreticus Euangelij populo proponit; quia mutatum Euangelium nō manet Euangelij; nec sensus ex hoc accepti contra Christum & Ecclesiam sunt Euangelici. Hæretis? Non homo, quomodo homo?

I.

*Vide Blodum Flauium lib. 1. triumphantis Romani-
ntio vn. de dicta religio.*

Tit. 2.

II.

getosum vinum non verum est vinum; & petra sine du-
 ritate non petra; lumen sine diaphaneitate non lumen;
*Quasi non vitiosissimum docendi genus sit depravare sen- D Hierō.
 tentias, & ad voluntatem suam scripturam, trahere recla- ad Paulē.
 mantem.* Clemens Alex li. i. Strom. *Qui ceciderit in ha- num.
 resin transit per solitudinē sine aqua, eo qui vere Deus est 116
 relicto, à Deo desertus, aquam querēs sine aqua inhabita-
 bilem & sitibundā terram peruadens colligēs manib steri-
 litatē fructuū. Sin autem referatur istud nemo illi dabat
 ad Heresiarchā, insinuare hæc verba videntur aliquas
 suarum propositionum sententias tā esse absurdas, ac
 enidenter falsas, vt nemo credat, licet affirmet ille, *no-
 mo illi dabat*, totus mundus ipsi contradicit: vel in cō-
 tinentias suas ita irrationabiles & exorbitates, vt ipsi
 met sectatores eius abhorreant, *nemo illi dabat*; nemo,
 qui vel vnciā rationis retinuerit; nemo qui homo mo-
 do sit, ipsi consentire posset aut approbare facta. Dum
 enim inordinatas turpitudines licitas asserit, *vicinia
 tota reclamant.* Si tamēn aliquæ huic dētur siliquæ, hoc
 est insolentiæ quædam permittantur, certe non aliæ quæ
 porci manducant; non tam execrabiles, ac ipse veller,
 nec tāntē ac ipsi desiderat *Cupiebat implere ventrē.* Ex-
 stimatis vos Auditores, Calvinum, Lutherum aliosque
 pessimos execrabiles suas voluntates perfecisse? Mini-
 me. Non enim poterant, non poterāt inquam iatantū
 ac volebant; semper adhuc lumen aliquod rationis re-
 sistebat, quippos ab incepto reuocabat. *Nemo illi dabat.*
 Satis nunc quoque hæreticis accommodatum. Restat
 hunc vt nostro sermone septimo Coronidē adponam.
 io Didicimus igitur, quā viles peccatum homines
 liberos reddat seruos imo durissimo labore fatigatos,
 inedia maceratos pessimē tractet: ac siliquis porcorū
 vilissimis reficiat suos. Nunc vos, vos inquam virtutum
 ac sapiētiae amatores compello Philosophos, vilissimā
 iuxta ac durissimam seruitutem cane peius & angue (y-
 ti dicitur) fugiatis, & libertatem filiorum Dei, *quali- Galat. 4.
 bertate nos Christus Dei filius liberauit, suscipiatis, reti-
 neatisque. Interim tu prodige, qui per gratiam tuam
 libertatem stultissimo mācipatu prostiruisi tanto tē-
 pore, & Salarii loco ne porcorum quidem siliquas re-**

cepisti, rōne oculos a dāmonē occēatos radio
 uinæ gratiæ illustratus aperies? adspice, rogo te, crimi-
 nam tuam miseriam, profundissimam ruinam tuam: re-
 colas velim tuum exilium grauiissimum, tum seruiciū
 tuā seru. tū omniū vilissimā; in mentem tibi ven-
 heri plusquā ferreum pectus, tyranni inquā, q̄ longi-
 tuū obsequiū nihilo soluit Nōdū intelligis captiuū
 omniū miserrime te Pharaone crudeliore leg. s. do-
 minū. Ille etenim, quāuis paleas Israelitis negat, pa-
 nē tamen & carnē in abundantia tribuit; *Sedebamus, in-
 quiunt, super ollas carniū. Et comedebamus panē in iustit-
 ritate.* Ipsi barbaris in feritate tuus magister præce-
 lit, si siquidē & militibus soluit, panē & aquā tribuit.
 Diomede profecto crudelior, q̄ equis suis nihil nego-
 uit. Ipsa inquā terra lōge ingratiore, q̄ cū vsura & fa-
 re suis quādoq. absq. vilo labore copiosum suppediat
 fructū. *Nec nulla interea est inarata gratia terra:* Quid
 ipsis porcis miserabilior: *faciū facis puerbium, quod
 habet, pilare custodē porcorū semper porcis, tuū sem-
 per victum porcis quæres & ipse fame peribis!* Quis
 vnquā alijs conuiuiū præparauit, & inde nō comedit
 tu veru vertis, & fame necaris: tu pilas laridoparas, &
 laridum non edis? *Quā crudele ministeriū, quia neq. co-
 nuiuit porcis, qui uiuit porcis:* la miseria es absq. miseria
 quia nullus miseretur tui. Quid aliud capitalis inimi-
 cus Pyrrhum tibi optaret, qui sic inquit, *si q. miser sem-
 per nec sis miserabilis vlli?* Ecce venisti & fame peris, &
 nullus quid tibi largitur. Plautus in captiuis vox Patro-
 fiti *Miser homo qui ipse sibi quod edat quarit, & id age
 inuenit; Sed ille est inferior, qui & agere quarit, & nihil in-
 uenit. Ille miserrimus est, qui cū esse cupit, quod dat nō habet.*
 Quid est quid est q̄ nō habebas? & quid modo habes?
 a quo parte, ad que harum, aut caruificē potius veni-
 stidērias tamē ō miserum animal dolores tuos, si oca-
 los habueris, miseras tuas artēde; si nares tibi sint, ol-
 facias fætorē haræ tuæ; si homo, iudica te malo loco et
 se; si ratione vteris, ad patrē reuertere, vbi scis minori
 labore nō siliquis seruos, sed optimo cibo refici recre-
 ariq.; adaperiat labor ingens oculos mētis, quos huc
 usq. peccata in carcere clausos habuere Ad Dei gloriā

Finis tertij tomī Euangelici prodigi.

Exod. 16.

*Ving. I.
Georg.*

*Chryf.
serm. 1. de
duobus fi-
lijs. Ouid.
in Ibin.*